Als de natuur kon spreken.

Mijn betoog gaat over de uitvoering van programma Groen, wat cruciaal is voor duurzaamheid en een blijvende verbetering voor het leefklimaat.
Zit de natuur diepgeworteld in ons, of is voor de uitvoering ook een programma nodig?
Hoe gaan we de beweging in groen communiceren en in de praktijk brengen met al onze ervaringen? Mijn zorgen gaan over de factor tijd en de samenhang van groene zaken. Ik heb daar vragen over.

Als ik programma Groen lees, zie ik de theoretische visies en missies, hoe ze zijn onderbouwd, hoe plannen gemaakt worden, schema's, plattegronden, hoe dat wordt ingedeeld in tijd en resultaten en hoeveel geld het kost. Voor biodiversiteit, klimaatbestendigheid en vitaliteit. Puur pragmatisch. Dat heet beleid.
En voeren we dit beleid ook zo pragmatisch uit? Laten we even stilstaan.
Bevinden we ons hiermee dichter bij de natuur? Zitten mensen zo in elkaar? Hoe werkt motivatie? Wanneer voelen mensen zich betrokken? Waarmee voelen zij zich geroepen om zich blijvend in te zetten? Wie doet wat en waarom?

De samenhang, de omgang met tijd, de aandacht, is nodig in de uitvoering.
Verantwoording met verlangen om goed te maken wat niet goed is als oprechte drijfveer.
Voelen wij dit eigenlijk wel? En hoe kunnen wij dit inzetten voor de uitvoering?

De natuur kent geen haast en toch komt alles af. Hoe doen ze dat?
De natuur rekent niet in verdien modellen en handelt niet uit plichtsbesef.
Kunnen wij de uitvoering meer natuurlijke kwaliteiten geven?

Einstein: **Een mens maakt deel uit van het geheel, dat door ons "het universum" genoemd wordt. [...] Onze taak moet zijn dat we onze cirkel van compassie vergroten, zodat alle levende wezens en de gehele natuur in al haar schoonheid erdoor omvat worden.**
Zijn wij ingesteld op die compassie en die grote cirkel? Hoe bereiken we dat met elkaar?
De natuur behoort namelijk niet aan ons toe, maar wij behoren aan de natuur als een geheel.
Daarvoor moet je een diepgaande duurzame relatie aangaan met de natuur. Hebben we die?

In het programma wordt de samenhang en de invloed die de natuur heeft met de omgeving en de mens uit elkaar getrokken in thema's om het overzichtelijk te maken. Maar ook omdat wethouders portefeuilles hebben die dit afbakenen. Alles wordt in hokjes en vakjes gedeeld en moet ergens aanhaken anders…….?
Voeren we dat door in onze uitvoering, dan mist het zijn verband en wordt het uit de context gehaald en kunnen projecten worden gestorneerd en resultaten afgezwakt.
Hoe verbinden we die eilandjes in de praktijk? Onderwijs, (gezondheid) zorg, cultuur, wonen en werken, economie, sociaal, mobiliteit. In de praktijk is alles aan elkaar gerelateerd.
Hoe verweven we programma Groen hierin zodat het een geheel blijft?

Samenwerken in de communicatie. Investeren in tijd en capaciteit, interne organisatie op orde.
Dit zijn aandachtspunten uit programma Groen, waar bovenstaande de intentie kan verduidelijken.
Dit vergt misschien wel de meeste tijd. Tijd kan je nooit vinden, die moet je maken!
Letten op de grote lijnen en zoeken naar verbanden. Alles is met elkaar verbonden en moet zo ook behandeld worden. Tijd, aandacht en energie kunnen ook niet los van elkaar gezien worden.

Monique van Bussel
Werkgroep Natuur in de Stad (Hilversum 100)
Schoolmoestuincoach Milieu en Omgevingseducatie
Achterstanden corona inhalen met natuur educatie maatwerkscholen
Initiatiefnemer verschillende buurt tuinen.

Vragen die zijn ontstaan uit de praktijk.

Wanneer en bij wat gaan we inzicht geven en wanneer en bij wat gaan we sturen?

Om het ene te bereiken, moet je het andere soms meer aandacht geven.

Wat is de gewenste houding en de effectieve mentaliteit in de groene beweging?
Wat is beter? Kinderen structureel zwerf afval laten opruimen als onderdeel van een vak, en/ of kinderen leren welke schade zij gaan ondervinden van zwerfafval?
En komt er een verpakkingsvrije winkel in Hilversum?
Dit geldt ook voor volwassenen.
Gooien zij hondenpoepzakjes niet meer in de prullenbak, maar onder een boom of in de struiken omdat het zakje van planten is gemaakt en afbreekbaar is, of is het gemakzucht?
Waarom zie ik steeds meer hondenpoep op de stoep? Terugval?

Gemakzucht, vandalisme en onverschilligheid incalculeren? Het zou zo zonde zijn van al het mooie werk.
En/of onderzoeken wat de oorzaken zijn en dit in mogelijkheden tot verandering omzetten?
En/of de natuur beschermen met wat nodig is.
Hebben de verwaarloosde of versteende tuintjes te maken met laag inkomen, gemakzucht en/of gebrek aan kennis?
Waarmee is iemand precies geholpen? Waar is de buurt precies mee geholpen? Waar is de natuur precies mee geholpen?

Voorwaarden stellen bij groen initiatieven? Of luisteren wat de behoefte is en wat haalbaar is?
Voorbeeld o.a. Kolenstraat, Charlie Tooropstraat. Bewoner(s)plus gemeente een succes.
Moet het altijd in groepsvorm en ge co-financiert worden, of mag een enkeling ook veel goeds doen? Zie boven.

Zijn de groene activiteiten toekomstbestendig? Stichting Present die eenmalig iemands tuintje opknapt, een straat waarvan de bewoners na een jaar de plantjes in de palen al geen water meer geven. Nl doet: we maken een leuk bloemperkje in een plantsoen en daarna?
Vele kleine initiatieven die kortdurend blijken te zijn, door gebrek aan animo. Waar zit die duurzame knop bij mensen? Wanneer wordt de verantwoording aangesproken? PBS?

Een initiatief die meer doelen omvat, plaatsen onder één noemer omdat het systeem zo werkt en daarop beoordelen of aanvaarden dat een initiatief meer doelen kan behelzen en daarmee aan de slag gaan?

De snelweg naar middelen en pragmatische oplossingen of het voetpad in streven naar intrinsieke motivatie, wilskracht en belangeloosheid voor biodiversiteit, klimaatbestendigheid en vitaliteit.

De balans zoeken en vinden. Het is gewoon niet makkelijk, maar wel de moeite waard.

Monique van Bussel
Werkgroep Natuur in de Stad (Hilversum 100)
Schoolmoestuincoach Milieu en Omgevingseducatie
Achterstanden corona inhalen met natuur educatie maatwerkscholen
Initiator verschillende buurt tuinen